

NORGES BANK

Finansdepartementet
Akersgata 40, Postboks 8008 Dep
0030 OSLO

Dato: 24. juni 2016
Deres ref.: 16/1861
Vår ref.: 16/01273

Høring - Gjennomføring av EUs finanstilsynssystem og shortsalgforordningen, EMIR, AIFM-direktivet og endringer i forordningen om kredittvurderingsbyråer

Vi viser til Finansdepartementets brev av 10. mai 2016 vedlagt høringsnotat om gjennomføring av EUs finanstilsynssystem m.m.

Norges Bank har merket seg forslaget til presisering i sentralbanklovens § 12 annet ledd om unntak fra taushetsplikten og forslaget til justering i sentralbanklovens § 27 første ledd.

Vi har ingen merknader til disse forslagene.

Videre vises til forslaget om en særskilt bestemmelse i den nå nylig vedtatte lov om EØS-Finanstilsyn § 5 om taushetsplikt. Det heter i lovutkastets første ledd at

«Enhver som utfører tjeneste eller arbeid for Finanstilsynet eller Norges Bank, har taushetsplikt etter reglene i §§ 1 til 4. Taushetsplikten gjelder også for personer og institusjoner utenfor Finanstilsynet eller Norges Bank som mottar opplysninger underlagt slik taushetsplikt fra Finanstilsynet eller Norges Bank.»

De nevnte §§ 1 til 4 er bestemmelsene som direkte gjør forordningene om de tre europeiske tilsynsmyndighetene og risikorådet til norsk lov. Disse rettsaktene har i seg selv nærmere bestemmelser om taushetsplikt som også derved er gjort til norsk lov. Om forslaget heter det i høringsnotatet side 10:

«Departementet foreslår å lovfeste at enhver som utfører tjeneste eller arbeid for Finanstilsynet eller Norges Bank, har taushetsplikt etter reglene i EU-tilsynsforordningene og ESRB-forordningen som gjennomført i norsk rett ved inkorporasjon, jf. EØS-finanstilsynsloven §§ 1-4. Se utkast til lov om EØS-finanstilsyn § 5 første ledd første punktum. Slik taushetsplikt følger allerede av at nevnte EØS-regler gjøres til norsk lov, men er tatt med for å understreke taushetsplikten, og som bakgrunn for forslaget i annet punktum om at taushetsplikten også skal gjelde for personer og institusjoner utenfor Finanstilsynet eller Norges Bank som mottar slike opplysninger. Se utkast til lov om EØS-finanstilsyn § 5 første ledd annet punktum.»

Som også påpekt av departementet følger taushetsplikt allerede av at forordningene er gjort til norsk lov. For eksempelvis ved arbeid for EBA (Den Europeiske Banktilsynsmyndighet) følger det av EBA-forordningens artikkel 70 nr. 1¹ om det personelle virkeområdet for taushetsplikten at denne gjelder for:

«Medlemmene av tilsynsstyret og styret, daglig leder og Myndighetens personale, herunder tjenestemenn utlånt av medlemsstatene på midlertidig grunnlag og alle andre personer som utfører oppgaver for Myndigheten i henhold til avtale, skal omfattes av kravet om taushetsplikt i henhold til artikkel 339 i TEUV og de relevante bestemmelsene i unionsregelverket, selv etter at tjenesten er avsluttet.»

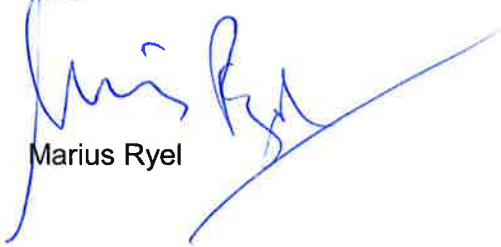
Jf. også ESRB-forordningen artikkel 8², med en noe annen ordlyd.

Dette gir bl.a. en annen avgrensning av taushetsplikten enn det som følger av forslaget til lovtekst, dvs. for «*enhver som utfører tjeneste eller arbeid for Finanstilsynet eller Norges Bank*». Det gjelder selv om EBA-forordningen synes å utvide området for taushetsplikten til også omfatte dem som mottar relevante opplysninger fra EBA, se artikkel 70 nr. 3. På den annen side synes ordlyden her tilsynelatende å begrense slik utlevering til «*nasjonale tilsynsmyndigheter ...*», uten at vi har vurdert nærmere om dette for eksempel ekskluderer Norges Bank.

Uansett kan den foreslåtte § 5 synes å kunne fremstå som kompliserende og muligens noe misvisende i relasjon til bankens ansatte og deres taushetsplikt generelt. I tillegg vil det vel også kunne være andre personer enn ansatte i Finanstilsynet eller Norges Bank som er «*utlånt til*» eller «*utfører oppgaver for*» EBA. Deres taushetsplikt vil da ikke reflekteres i lovteksten i § 5. Også relasjonen til forslagets annet punktum er da noe uklar.

Samlet sett antar vi det bør vurderes om ikke forordningenes direkte regulering av taushetsplikten skulle være tilstrekkelig i seg selv, når disse er gjort til norsk lov. Dersom det anses nødvendig, vil en forskriftshjemmel for utfylling og presisering av taushetsplikten kunne være en mulighet.

Med hilsen

Marius Ryel

Henrik Borchgrevink

¹ Jf. Prop. 100 (2015-2016) side 178

² Op. cit. side 271